

vi ville komme ud over Banffeligheden ved at dække Vacancerne. Hvad nu særlig Spørgsmaalet om Boliger angaar, saa oplyste den ærede Ordføreren for Mindretallet, at Boligerne vare saa flette, at de ikke kunde benyttes, og dette forhold sig saaledes, at de Underofficersboliger, der ligge i Kjølboretagen af Sølgadens Kaserne, efter at være undersøgte af Stabslægen, ere af ham forlangte rømmede som ubeboelige i sanitet Henseende. Ikke desto mindre have de paagjældende Underofficerer andraget om at faae Lov til at blive boende, fordi de ikke for det Vedslag, de faae i Kvartergodtgjørelse, faae sig i Stand til at forskaffe sig nogenformelt nogenlunde anstændig Bolig. Naar man nu tager Hensyn til, at en Del af disse Underofficerer ere anfatte som Vaabenmestre ved Kompagnerne og at deres Virksomhed saaledes gjør det nødvendigt, at de fra Morgen til Aften maa være i Kaserne, saa vilde ærede Medlemmer forstaa, hvor nødvendigt det er, at man gjør Noget for at skaffe dem Bolig i Kaserne. Vi have endvidere en Del Boliger for Underofficerer i Fredericiagaden. Den Gang man folgte det gamle Laboratorium, flyttede man nemlig en Del af Underofficererne derfra ud i Fredericiagaden, og jeg vilde kun ønske, at ærede Medlemmer vilde gaa ud og se, hvorledes Hærens Underofficerer bo der ude, thi saa vilde de faae et fyldigt Indtryk af, hvor nødvendigt det er at gjøre Noget i denne Henseende. De Herrer af Flertallet pleie ellers ved saa mange andre Leiligheder at gjøre sig til Tolk for de lavere Lønnede. Her er et Spørgsmaal, hvor der er Anledning til at gjøre Noget, og jeg tror, at Anledningen er saa meget større, som det er min fulde Overbevisning, at hvis der ikke hjælpes paa dette Forhold, vil den Tid ikke være fjern, hvor det er fuldstændigt umuligt for os at skaffe nogenformelt Tilgang til Underofficersklassen her i Kjøbenhavns Garnison. Jeg tillader mig derfor at knytte min Anbefaling til den, der er fremkommen fra den ærede Ordfører for Mindretallet, og haaber, at man ikke i dette Dilemma vil stemme, som man pleier, efter Partier.

Dinesen: Jeg beder om Andstyldning, fordi jeg vil tale om et Spørgsmaal, der egentlig ikke ligger for i Endringsforslag. Jeg er nemlig bleven opmærksom paa den Maade, hvorpaa Kjøbenhavns Kommune i lang Tid har foretaget Sneudkjørsel paa en Del af Nørrefælled. Den Sne, der udføres her fra Gaderne, indeholder en saa betydelig Mængde Snavs, der, efter at Sneen er smeltet, bundsfældes paa den anden Plads, hvor Rekrutterne om Foraaret skulle exercere. Det kunde synes at være et Spørgsmaal af ringe Betydning, men det er for de unge Mennesker, der skulle holde Øvelser paa disse Steder, af overmaade stor Betydning, idet Jorden er i en saa opløst Tilstand og Grønsværet saa ødelagt, at det er i høj Grad ødelæggende for deres Sundhed, da deres

Jodtøi ikke kan være tørt. Nu er det mig ganske vist bekendt, at der fra Krigsbestyrelsens Side er gjort Skridt til at faae dette Forhold forandret, men det er mig ogsaa bekendt, at der møder en stærk Modstand imod Krigsbestyrelsens Bestræbelser i den Retning, som Krigsbestyrelsen har ondt ved at overvinde. Hvis det nu ikke skulde lykkes at overvinde den Modstand, der saaledes reises fra Kjøbenhavns Kommunes Side, ved at anvende selv de strengeste Midler, der kunne bringes i Anvendelse, er det faldet mig ind at give Krigsbestyrelsen det Råd, i Stedet for, at det nu er sjældneste Afdelinger fra Landet, som holde deres Øvelser paa de Steder, hvor denne Udjørsel af Sne har fundet Sted, at træffe den Forandring, at det blev Kjøbenhavnske Afdelinger, saa at man her i Kjøbenhavn kunde faae en Fornemmelse af, hvad det vil sige, at man i den Udstrækning ødelægger Fællederne. For at være sikker paa, at det var rigtigt, hvad jeg her har sagt, gif jeg i Gaar ud for at forviise mig om, at man i Aarhus havde gjort Sne ud paa samme Maade som tidligere, og jeg saae da, at der ligger hele Dyrger af Snavs paa et ikke ringe Stykke af Fællederne. Det er beklageligt, at man fra Kjøbenhavns Kommunes Side kan tage dette Forhold paa en saadan Maade; det vidner for de Autoritetens Vedkommende, som have med denne Sag at gjøre, om en meget slap Interesse for de unge Mennesker, som skulle uddannes for at forsvare Fædrelandet, og jeg kan ikke andet end i højeste Grad beklage det; men maaffe, naar det blev Kjøbenhavnske Afdelinger, der kom til at exercere der, da kunde opnaas den Forandring deri, som er saa ønskelig. — Jeg vil blot sige et Par Ord om, at lade anden Artilleribataillon for en høist ubetydelig Udgift modtage nogen Uddannelse paa Søforterne. Jeg tror, at den ærede Ordfører der tager feil, naar han stiller dette Forslag i Forbindelse med det Forslag, som er vedtaget om Søværnets Ordning for i Thinget, og som nu hviler i Landstinget; thi selv efter den Ordning, som Folkethingets Fleertal har vedtaget, er det dog Hensigten, at de nuværende Artilleribatailloner skulle med deres Mandskab og Befalingsmænd gaa ind under Søværnets Overbefaling, i ethvert Fald fra Begyndelsen af, og da det nu ved de meget omstændige Øvelser, som ere foretagne sidste Efteraar omkring Søforterne og paa Søforterne, har, som det er oplyst for os i Udvalget, viist sig, at i Tilfælde af, at det skulde blive nødvendigt at besætte Søforterne med alt det Artillerimandskab, som vi kunne reise, vil det Mandskab, hvorom her er Tale, mangle den Øvelse, som er nødvendig, for at det skal kunne bruges, saa finder jeg det uheldigt, at man vil nægte en saa lille Udgift som den, her er Tale om, idet man ved at nægte den vil svække Muligheden for, at det i og for sig indskrænkede Forsvar, som vi efter de svage Befæstninger, der ere til Stede, ere i Stand til